

[Christmas Møller.]

og det andet Sted i visse Kredse har været imod Organisationstanken, har jeg for mit Vedkommende ikke været Tilhænger af. Men paa den anden Side vil man ikke kunne benægte — det gælder dette Forhold, jeg her omtaler, som andre —, at Forholdenes Udvikling har vist, saaledes som Tingene har formet sig gennem Tiderne, at der er betydningsfulde Omraader, hvor Lovgivningsmagten bør tage sin Stilling og angive, hvorledes det efter dens Mening skal være. Derfor har vi udarbejdet nærværende Lovforslag om de individuelle Arbejdsaftaler, hvori vi giver en Række Regler af præceptiv Karakter og siger: Saaledes bør det, som Samfundet har udviklet sig, være.

Jeg skal med nogle ganske enkelte Bemærkninger om Forslagets Omraade anbefale dette til Behandling og Drøftelse, en Drøftelse, som maaske foreløbig mere vil ske i Offentligheden end i det høje Ting. Men hvis man ikke vil sabotere vort Arbejde — og det kan jeg ikke tænke mig, med den Stilling vi har indtaget over for Regeringen og Ledelsen af Tingenes Arbejde, derom er jeg fuldkommen overbevist —, vil vi faa en Drøftelse — om ikke før saa altsaa til Efteraaret — af dette store og betydningsfulde Spørgsmaal.

I Lovforslagets § 1 siger vi, at nærværende Lov har Gyldighed for enhver Form for Aftale om Arbejdsydelse mod Vederlag, undtagen for saa vidt angaar Beskæftigelsesforhold, der er reguleret gennem kollektive Aftaler mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund og andre kollektive Aftaler.

Vi giver i § 2 en Bestemmelse om, at der skal nedsættes et Udvalg bestaaende af en af Den faste Voldgiftsret udpeget Formand, 3 Repræsentanter udpeget af henholdsvis Industriraadet, Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret i Forening og Købmandsraadet og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark i Forening samt 3 Repræsentanter for Funktionærorganisationerne udpeget af disse efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler, hvilket Udvalg skal have de Funktioner, der staar i Loven, og hvis Afgørelse kan indankes for Domstolene.

Vi fremhæver dernæst, at for hele den Klasse af Medborgere, som dette Lovforslag vil komme til at omfatte — altsaa ikke Arbejdere, som omfattes af de kollektive Overenskomster, ej heller, hvad der staar i § 1, 2det Stykke, Aftaler, som er indgaaet mellem Ejere, Bestyrere og Forpagtere af Landejendomme, eller Arbejdsforhold, der

omfattes af Lærlingeloven —, skal Aftaler, som har en længere Gyldighed end 6 Dage, hvis en af Parterne kræver det, bekræftes skriftlig. Der kan naturligvis træffes Aftaler om Arbejde for et bestemt Tidsrum eller om at udføre Arbejde af en bestemt Art, og saa bortfalder Aftalen for det Tilfælde, at Arbejdet er udført eller Tiden forløbet.

Det bestemmes dernæst i Lovforslagets § 6, at de, der falder ind under Loven, skal have et bestemt Opsigelsesvarsel: 3 Maaneder for Stillinger, til hvilke der kræves Embedseksamen eller dermed ligestillet Eksamen, samt for andre Funktionærstillinger af en bestemt Aarsløn, 1 Maaned for andre Funktionærstillinger, 15 Dage for Stillinger ved husligt Arbejde og 1 Uge for øvrige Stillinger. Og det bestemmes i Paragraffens 2det Stykke — hvilket vi lægger en meget afgørende Vægt paa —, at disse Frister forhøjes med henholdsvis 1 Maaned, $\frac{1}{2}$ Maaned, $\frac{1}{4}$ Maaned og 1 Uge for hvert fulde 5 Aar, de paagældende har været ansat i Virksomheden, saaledes at man derigennem understreger, at naar der er kommet et saadant Samhørighedsforhold imellem den paagældende Funktionær eller ansatte og hans Virksomhed, saa skal det ogsaa finde Udtryk i det Avancement, vedkommende i Virkeligheden, faar hermed, dog saaledes at der er givet en Begrænsning, hvorved den højest stillede kan stige til 6 Maaneders Opsigelsesvarsel.

Af andre Bestemmelser, jeg ønsker at fremhæve, er der Bestemmelserne angaaende Ferie. Vi stiller Forslag om, at hvis der ikke i Aftalen mellem de to Personer eller mellem Selskabet og Personen er fastsat en længere Ferie, er den for de Personer, som har et Opsigelsesvarsel paa 3 Maaneder og 1 Maaned eller derover, 2 Uger og for andre 1 Uge, dog saaledes at den samme Betragtning, som gjaldt med Hensyn til Opsigelse, er ført igennem her, saaledes at efter 10 Aars Tjenestetid efter det fyldte 25de Aar i samme Virksomhed forhøjes Ferien til henholdsvis 3 Uger og 9 Hverdage.

Et Spørgsmaal, som ofte har været drøftet og ogsaa har været ført frem til Behandling her i Tinget, er Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes med fastansatte under Sygdom, Indkaldelse til Militærtjeneste og for Kvinders Vedkommende Barnefødsel. Vi stiller Forslag om, at under Sygdom har Personer, som har et Opsigelsesvarsel af 3 Maaneder eller 1 Maaned, naar de har været 1 Aar i en Stilling, og Personer, der har et Opsigelsesvarsel af 15 Dage, naar de har været et